

mestských brán: Michalskej, Vydrickej a Laurinskej. Tento výklad sa ukázal ako nesprávny, lebo opevnenie nezobrazuje žiaden konkrétny architektonický objekt. Ide o topografický motív, ktorý všeobecne symbolizuje stredoveké mesto. Opevnenie vo funkcii erbového znamenia začalo mesto používať na základe erbovej listiny, ktorú mu roku 1436 udelil kráľ a cisár Žigmund Luxemburský. Je pozoruhodné a súčasne unikátne z celoeurópskeho hľadiska, že Žigmundova erbová listina pre Prešporok bola vydaná v dvoch originálnych exemplároch, datovaných 8. a 9. júla 1436. V armálese panovník určuje, kedy a ako má mesto používať erb, a to pri označovaní mestského vojska, na plášťoch, stanoch, zástavách, práporoch a pri rôznych slávnostných príležitostiach. Na listine datovanej 9. júla je jedna z týchto mestských zástav aj namaľovaná. Má tvar predĺženého trojuholníka, je červená a v jej strede je biele trojvežové opevnenie. Za raritu sa považuje, že zástavníkom je medveď.

Najstaršia pečať Prešporoka sa zachovala na listine z roku 1302, pochádza však už z polovice 13. storočia. Zobrazuje opevnenie s tromi vežami a bránou, okolo ktorého je vyrytý kruhopis SIGILLUM.CIVITUM.DE.PRESPURCH.

Medveď držiaci mestskú zástavu z armálesu z 9. júla 1436

Ako rástol Prešporok

Odpoveď na otázku, aký bol obraz dávneho Prešporoka z demografického a zo štatistického hľadiska, nie je vôbec jednoduchá. Správy o súpisoch obyvateľstva sú síce veľmi starého dáta, spomínajú sa už v Starom i Novom zákone, no so skutočným sčítaním majú len málo spoločného. Súpisy v staroveku aj stredoveku sa uskutočňovali iba v záujme istého konkrétneho a čiastkového účelu. Najčastejším účelom sčítavania v najstarších dobách bola potreba prehľadov o bojaschopných mužoch. V Uhorsku, a teda aj na Slovensku, sú prvé súpisy doložené od 14. storočia. Ide predovšetkým o mestské daňové či pozemkové súpisy, ktoré sa však nevedli podľa rovnakých kritérií, takže zostavenie prehľadov o počte obyvateľov v stredoveku je dnes pre historikov neraz neriešiteľným problémom. V plnej miere to platí aj pre stredoveký Prešporok. Situáciu totiž nesmierne komplikuje to, že aj zachované súpisy sú v nekompletnom stave či v zlomkoch, ktoré majú len malú výpovednú hodnotu. Napríklad vôbec najstarší zachovaný prešporokský daňový súpis z roku 1379